

først og fremmest skulde bringe Hjælp til de ubemidlede.

Hvad jeg her har omtalt bringer mig ind paa det Spørgsmaal, om ikke hele den Ordning i sit Princip er gal, hvorefter Sygekasserne faar et Statstilskud, som udgør 2 Kr. pr. Medlem og en Femtedel af Medlemsbidraget. Det er jo Hjælp til Selvhjælp, men det kan aldrig være Statens Formaal at give dem, som er relativt godt stillet, det meste. Det viser sig imidlertid, at en relativt velstillet københavnsk Arbejder faar 4,41 Kr. i Statstilskud, medens en fattig jydsk Arbejder kun faar 2,55 Kr.; altsaa en københavnsk, relativt velstillet Arbejder faar omtrent dobbelt saa meget som en jydsk Arbejder. Dette Forhold forekommer mig at være ganske urimeligt, og jeg kunde udmærket godt gaa med til det Forslag, som enkelte af Udvalgets Medlemmer har stillet: at vende Forholdet om og sætte Statstilskuddet i omvendt Forhold til Medlemmernes Indtægter, saaledes at de, der var daarligst stillet, fik det største Statstilskud, og de relativt velstillede, faglærte Arbejdere i København det mindste, ogsaa af den simple Grund, at Tilskuddet for de førstnævnte spiller en forholdsvis ringe Rolle, hvad Statistikken udviser. Statstilskuddet til de københavnske Sygekasser udgjorde 720,654 Kroner, Udgifterne til Lægehjælpen beløb sig til 658,220 Kr., Staten betaler altsaa i København hele Lægehjælpen, og endda bliver der et Overskud paa 60—70,000 Kr.; i Provinserne derimod, særlig i Landsygekasserne, dækker Statstilskuddet ikke en Gang Halvdelen af Udgifterne til Lægehjælp. Det er ganske urimeligt, at man det ene Sted for dem, der har relativt bedst Raad, betaler alle Udgifterne til Lægehjælp, ja omtrent til baade Lægehjælp og Sygehusbehandling, medens der andre Steder ikke en Gang er nok til Halvdelen af Lægehjælpen.

Naar man sammenligner Forholdene i Landdistrikterne og i Hovedstaden, viser det sig, at der er noget galt ved hele den nuværende Ordning, og at den i allerhøjeste Grad trænger til at ændres. I Hovedstaden, hvor Arbejderne faar en relativt høj Sygehjælp pr. Sygedag, ser man, at Antallet af Sygedage er meget, meget større end paa Landet. (Afbrydelse af *Chr. Hansen*.) „Selvfølgelig“, siger det ærede Medlem. Ja, det er sørgeligt, at det er selvfølgelig, for det burde ikke være saadan. Et af to maa være Tilfældet: enten benytter man sig det ene Sted af Omstændighederne og siger: Da

vi kan faa en ordentlig Sygekassehjælp, er vi syge noget tiere, eller ogsaa ræsonnerer man det andet Sted som saa: Vi har ikke Raad til at være syge; selv om vi er syge, maa vi gaa paa Arbejde alligevel. Naar man ser, at der i Hovedstaden er 8,7 Sygedage pr. mandligt Medlem og i Jylland i Landsygekasserne kun 2,6 Sygedage pr. mandligt Medlem, saa er Forholdet saa grelt — selv om man gaar ud fra, hvad jeg ikke en Gang tror vil være rigtigt, at Sygeligheden blandt københavnske Arbejdere er større end blandt Arbejderne paa Landet, jeg tror aldeles ikke, at dette statistisk kan bevises —, at Forskellen i Sygelighed ikke kan være saa stor. Naar der er 4 Gange saa mange Sygedage i Hovedstaden som paa Landet, maa det rimeligvis ligge i, at man det ene Sted ikke faar tilstrækkeligt til, at det kan betale sig at være syg. I en Beretning, jeg for nylig læste, fra en Læge ved en stor Sygekasse paa Landet, fremhæves det, at naar en Mand kun faar 40 Øre om Dagen i Sygekassepenge, vil vedkommende absolut ikke kunne leve deraf. Det er jo ingen Hjælp at faa, og saadan en Mand siger altsaa: Jeg har ikke Raad til at være syg, hvis jeg overhovedet kan slæbe mig af Sted, gaar jeg til mit Arbejde. Jeg mener altsaa, at man bør stræbe hen imod, at Landsygekasserne kan faa et noget større Tilskud, da det Princip, der nu anvendes, med Ydelse af de 2 Kr. i fast Kontingent og $\frac{1}{5}$ af Medlemsbidraget, efter min Opfattelse er ganske galt.

Der er et andet Forhold, som efter min Mening ogsaa er meget uheldigt, det er den uforholdsmæssige Forskel imellem, hvad det koster at administrere en Sygekasse i Hovedstaden og paa Landet. I Hovedstaden koster det 1,62 Kr. pr. Medlem, medens det i Jylland kun koster 41 Øre pr. Medlem. Det er mig ganske gaadefuldt, hvorledes Administrationsudgifterne kan være saa meget større i Hovedstaden. Man skulde synes, at det tværtimod maatte være betydeligt billigere at administrere en Sygekasse i Hovedstaden end i Jylland, hvor Folk er spredte over et meget større Omraade. At det er langt betydeligere Summer, der anvendes til Administration af Sygekasserne i Hovedstaden, viser sig derigennem, at medens der til Bestyrelse, Budløn, Tryksager o. s. v. udgives for Københavns Vedkommende, hvor Antallet af Medlemmer er 163,294, 257,785 Kr., bruger man i Øernes Landdistrikter, hvor der er 191,896 Medlemmer, altsaa omtrent 30,000